

Таким чином, ефективне управління як складна комплексна задача, вимагає оптимальної взаємодії різного роду ресурсів. Враховуючи сучасні тенденції розвитку економіки, інформаційні ресурси відіграють ключову роль в діяльності будь-якого суб'єкта ринкової економіки, забезпечуючи автоматизацію бізнес-процесів підприємства і більш чітке і гнучке управління.

Сучасні інформаційні технології здатні не тільки повністю задовольнити вимоги виробничих систем, але і виступають важливою передумовою їх розвитку. Світовий досвід розвитку сфери комп'ютерних технологій та інформаційних технологій за останні роки свідчить про істотне підвищення темпів їх розвитку в порівнянні з темпами розвитку виробничої сфери. Високі темпи впровадження інформаційних технологій сприяють збільшенню кількості обчислювальної техніки, використовуваної у виробничо-господарській діяльності підприємств усіх галузей.

Впровадження інформаційних технологій на підприємствах малого та середнього бізнесу полягає в процесі, комплексі заходів, спрямованих на використання інформаційних технологій для досягнення певної мети. Так, інформаційні системи і технології дозволяють оптимізувати і раціоналізувати управлінські функції за рахунок застосування сучасних засобів отримання, обробки і передачі інформації. Даючи загальну характеристику організаційної структури, можна виділити декілька положень, що визначають її значимість: організаційна структура фірми забезпечує координацію всіх функцій менеджменту; структура організації визначає права і обов'язки (повноваження і відповідальність) на управлінських рівнях; від організаційної структури залежить ефективна діяльність фірми, її виживання і процвітання; структура, прийнята в даній конкретній фірмі, визначає організаційну поведінку її співробітників, тобто стиль менеджменту і якість праці колективу.

ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Логвиненко В.І., Сімоненко К.Є.

*Науковий керівник: Левченко Я.С., д.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Для розвитку всіх без виключення секторів економіки кожної країни потрібні нові ідеї та впровадження новітніх технологій. Мова йде про інноваційний розвиток [1, 2].

Інновації назавжди змінили повсякденне життя і те, як ми працюємо. Дослідники всього світу однакові в тому, що швидкість цього розвитку не зменшиться, а навпаки – буде стрімкішою.

Забезпечення інноваційного вектору розвитку є фундаментом для галузевої продуктивності та її конкурентоздатності [3]. В епоху турбулентності лише розвиток інновацій є запорукою зростання економіки держави [4]. Інновації – це інструмент трансформації не тільки минулого десятиліття. Інноваційні капіталовкладення в широкому розумінні – це довгострокові та,

дуже часто, одноразові вливання з метою стимулювання генерування, підтримки розробки та забезпечення впровадження інновацій, їх практичного застосування з метою інноваційного розвитку в цілому. Ефективне генерування, керування та фінансування інноваційного вектору – це ті питання, які не втрачають свою актуальність, оскільки являються потужним двигуном розвитку всього людства [5].

Особливістю функціонування підприємств в сучасних умовах є жорсткість конкурентної боротьби. У зв'язку з цим особливого значення набувають проблеми, пов'язані з налагодженням комплексної системи управління інноваційною діяльністю на підприємстві. Саме тому основним завданням підприємства в сучасних економічних умовах є вирішення задачі інноваційного розвитку підприємства, розвитку його здатності протистояти несприятливим ситуаціям. Особливої гостроти набувають проблеми, пов'язані з впровадженням нововведень на рівні підприємства. Більшість українських менеджерів виявилися неготовими до роботи в конкурентноспроможному середовищі через відсутність практичного досвіду і теоретичних знань. Саме тому сьогодні особливу увагу потрібно звернути на мікроекономічні проблеми менеджменту інновацій. До того ж, за фінансової обмеженості більшості українських підприємств нівелювання негативних чинників в інноваційному управлінні може найкраще посприяти підвищенню конкурентоспроможності. Одним з основних чинників інноваційного розвитку підприємства, повинен стати механізм, який дозволяє відслідковувати виконання поставлених завдань у довгостроковій перспективі. Використання в механізмі системи показників підприємства, що включає фінансові показники, які характеризують ринкові чинники, які взаємодіють між собою, дозволить керівництву підприємства оцінювати темпи діяльності й виявляти можливі відхилення в стратегічних планах підприємства. Тому для довгострокового й безпечного функціонування підприємства необхідно розробити стратегію підприємства, що і буде основою його інноваційної діяльності [6].

Таким чином, основними завдання управління інноваційною діяльністю підприємства є формування пріоритетів його інноваційної діяльності, а також визначення потреби виробництва в інноваціях. Не менш важливим є визначення сфер застосування інновацій і їх вибір, що забезпечує максимальний ефективний ефект від застосування інновацій, забезпечення процесу створення і впровадження інновацій і його контроль.

Література:

1. Kazakhstan invests in science for economic growth. URL: <https://www.elsevier.com/connect/kazakhstan-invests-in-science-for-economic-growth> (дата звернення: 05.01.2022).
2. The Impact of Science: how research can be measured and spending maximized. URL: <https://www.elsevier.com/connect/the-impact-of-science-how-research-can-be-measured-and-spending-maximized> (дата звернення: 12.02.2022).

3. Kathoefter, D.G & Leker, G., Knowledge transfer in academia: An exploratory study on the Not-Invented-Here Syndrome, The Journal of Technology Transfer 37(6), 2012.

4. Lopesa, A., 'Innovation management: a systematic literature analysis of the innovation management evolution', Brazilian Journal of Operations and Production Management, Vol. 13, No. 1, 2016, pp. 16–30, DOI: 10.14488/VJOPM.2016.v13.n1.a2.

5. A MODEL FOR EVALUATION OF INNOVATIVE UNIVERSITIES. Available from: http://www.iikii.sg/sites/default/files/ecei2019/459-462_0.pdf DOI: <https://doi.org/10.35745/ecei2019v2.117> (дата звернення: 17.02.2022).

6. Зборовська О.М, Усик М.К. Формування механізму управління інноваційною діяльністю машинобудівних підприємств. Інвестиції: практика та досвід, 23, 2012. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/23_2012/7.pdf (дата звернення: 16.02.2022).

ПРОТЕКЦІОНІЗМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ: РЕАЛІЇ 2022

Пронін А.Д.

*Науковий керівник: Левченко Я.С., д.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Розвиток кожного окремого сектору економіки – це розвиток кожної держави в цілому. Особливо коли мова йде про сільське господарство – галузь економіки, що призначена для забезпечення населення провізією і отримання сировини для промисловості. Галузь представлена практично у всіх країнах [1].

Сільське господарство нашої держави, за своєю масштабністю, посідає 2-ге місце в світі [2]. У нашій країні культурами засіяно майже 36 млн гектарів. На першому місці США, де засіяно 173 млн. гектарів, а після нашої країни (на 3-му місці) Франція, яка має 27,5 млн. гектарів засіяних площ (рис. 1).

Total size of fields, ha Total number of fiel...

376.8M 60M

Countries ranking

#	Country*	Size*	Number*
1	USA	173M	16M
2	Ukraine	35.9M	2M
3	France	27.5M	7M
4	Germany	18.2M	4M
5	Poland	14.8M	4M
6	Spain	13.9M	5M
7	United Kingdom	13M	2M
8	Romania	9.9M	2M
9	Italy	8.7M	3M
10	Belarus	7.7M	355K

Рисунок 1 – Кількість сільськогосподарських земель у світі [2]

На підтвердження цьому є також той факт, що Україна входить до ТОП-5 експортерів продовольства, а на початку 2021 року навіть посіла друге місце за